

ТРАЯН ПЪРВАНОВ
ПЕШЕХОДЕЦ

chitanka.info

Хей, вървиш ли?

Да, хора, по пътя си ходя...

Колко време по стръмното спирах без дъх
и из въздуха махах ръцете към свода —
коленичил сред джунгли от лишей и мъх.

Подир мене шумяха

реки еховити,

дето търсех довчера спасителен брод
и се смееха с тънките устни тревите
на добрия ми — пеш запътувал живот.

Вечер тръпнеха в болка краката побити,
но към тебе, небе, се заглеждах с кураж,
че ме чакаха —

сиви и тежки —

зъбите

на големия

автомобилен паваж...

Дълго пламваха зли светофари срещу ми,
изпитателно бдяха

с червени очи,

но пред мене израстваха пешите друми,
зад които зеленото тайнство горчи.

Тъй пътувам и с някаква весела горест
дишам, тръпна, захласнат в небивал цъфтеж.

Хора, спрете се!

Без изумителна скорост

някой тука отдавна преминал е пеш...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.